Taş Tepeler Dinlerin Evrimi Masalını Tarihe Gömüyor

Kültürel ve toplumsal evrim iddialarının hiçbir bilimsel kanıtı yoktur aksine tüm kanıtlar geçmiş dönemlerde yaşamış insanların, anatomik veya zihinsel yetenekleri açısından bugünkü insanlardan hiçbir farklarının olmadığını göstermektedir. Şimdi bunun çok yakın tarihteki bir delilini birlikte inceleyelim.

Zihnimizi bir anlığına geriye saralım: 12 bin yıl öncesinde, insanlığın sıfır noktasında durduğumuzu düşünelim…

O dönemde mağaralarda yaşayan, sadece hayatta kalmaya çalışan **"yarı vahşi ve ilkel"** insanlar bulmayı bekliyorsanız, yanılıyorsunuz.
Karşınıza tonlarca ağırlıktaki devasa sütunları milimetrik hesaplarla işleyen, bu taşları evrenin ve yaratılışın sembolleriyle süslemiş, akılalmaz bir mühendislik ve sanat dehası ürünü olan eserler üretebilen zeki insanlar çıkacak. İşte bu insanların yaşadıkları yerlerden biri de ülkemizde yer alan Taş Tepeler.

Taş Tepeler insanlık tarihi hakkındaki tüm evrimci söylemleri yerle bir ediyor. Bu bölge Şanlıurfa'da yaklaşık 200 kilometrekarelik bir alana yayılıyor ve Göbeklitepe ile Karahantepe de dahil olmak üzere tam 12 büyük arkeolojik sit alanının ortak adı olarak kullanılıyor.

Bu heyecan verici keşif medeniyetin doğuşunu adeta yeniden tanımlarken, inancın **“ilkelden gelişmişe”** doğru evrimleştiğini iddia eden 19. Yüzyılın Darwinizm teorisini de tamamen tarihe gömüyor. Bu makalede, Taş Tepeler'deki sessiz anıtların, insanlığın ilk günden beri tek bir Yaratıcı’ya inandığını ve ölümden sonra yaşamın varlığını bildiklerini, hak dine yönelen fıtri bir inanca yöneldiklerini, ortak bir kültür ve inanca sahip olduklarını kanıtladığına şahit olacaksınız.

Göbeklitepe: “Önce tapınak geldi, sonra şehir”

Taş Tepeler’deki arkeolojik bulgular ve somut veriler, o dönemde Darwinistlerce iddia edildiği gibi, **“ilkel yaratıkların”** değil; mühendislik, astronomi, geometri ve sanatı inançlarının merkezine koymuş, güçlü bir zihinsel kapasiteye sahip insan topluluklarının yaşadığını belgelemektedir. Göbeklitepe, günümüzden tam 12 bin yıl önce, yani evrimcilerin henüz tarımın, hayvanların evcilleştirilmesinin ve yerleşik hayatın başlaMAdığını iddia ettikleri bir dönemde inşa edilmiştir. Üstelik geniş bir araziye yayılmasına rağmen, kalıcı bir gündelik yaşama dair somut bir iz yoktur. Bulgulara göre burası bir köy ya da şehir değil; insanların uzak coğrafyalardan dini ayinler için bir araya geldiği devasa bir merkezdir.

Dolayısıyla, arkeolojik veriler evrimci kronolojinin uzun yıllardır dayatılan, **"önce maddi üretim (tarım), sonra yerleşik hayat, en son din gelir"** şeklindeki sıralamasının tam anlamıyla tersini ortaya koymaktadır. Dönemin Göbeklitepe Kazı Başkanı Prof. Dr. Klaus Schmidt, arkeoloji dünyasında deprem etkisi yaratan o meşhur tespitiyle bu durumu şöyle özetlemiştir:

“Önce tapınak geldi, sonra şehir.”

Yine dünyaca ünlü arkeolog Prof. Ian Hodder'ın tespitiyle;

“Göbeklitepe, insanlık tarihinin kökenleri ve inancın rolü hakkında bildiğimizi sandığımız her şeyi kökten değiştirmektedir.”

Göbeklitepe'de karşımıza çıkan asıl harika, inşaat sürecinin arkasındaki şaşırtıcı lojistik ve mühendislik başarısıdır. Yükseklikleri 6 metreyi, ağırlıkları ise 20 tonu bulan T biçimli devasa dikilitaşlar, tekerleğin, yük hayvanlarının veya metal aletlerin bulunmadığı iddia edilen bir çağda, taş ocaklarından milimetrik hesaplarla yontulmuştur. Bu devasa bloklar, yüzlerce insanın tam bir koordinasyon, yüksek teknolojik ekipmanlar, ortak bir irade ve kusursuz bir iş bölümüyle çalışması sayesinde kilometrelerce taşınarak dairesel tapınaklar halinde dikilmiştir. Sadece bu organizasyon yeteneği bile, bu insanların **"ilkel "** olmadığını; tam aksine ortak bir inanç etrafında kenetlendiklerini, inancı önceliklerini, planlamayı çok iyi bilen yüksek bir bilince sahip olduklarını göstermektedir. Bilim yazarı Charles C. Mann'ın National Geographic'teki şu analizi bu gerçeğin itirafıdır:

"Göbeklitepe, insanlardaki kutsal ritüeller için bir araya gelme ve organize olma isteğinin, tarım ve yerleşik hayata geçişten çok daha önce var olduğunu; medeniyeti doğuran şeyin aslında inanç olduğunu gösteriyor."

Taşlardaki Estetik Dil ve Sembolizm

Göbeklitepe'deki dikilitaşlar sadece sıradan birer mimari yapı unsuru değildir. Bu anıtların üzerleri; leopar, yaban domuzu, turna, leylek, tilki, ceylan ve akrep gibi onlarca hayvanın estetik bir yaklaşımla işlendiği birer tuval gibidir. Taşların üzerine uygulanan teknik basit bir kazıma (grafiti) değil; yüksek kabartma (rölyef) ve hatta üç boyutlu heykeltıraşlık sanatıdır.

Diğer bir ifadeyle, bu figürler rastgele çizilmiş hayvan resimleri olmaktan çok uzaktır. Arkeologlar, bu tasvirlerin ardında çok güçlü ve evrensel bir sembol dilinin, bir inanç anlatısının yattığını belirtmektedir. Taş Tepeler'deki üslup bütünlüğü ve motif sürekliliği, bu sembolik dünyanın tesadüfi olmadığını, çok geniş bir coğrafyaya yayılmış organize bir inanç sisteminin parçası olduğunu kanıtlamaktadır. **“İlkel insanın korktuğu için doğa güçlerine tapındığı”** (animizm) yalanı, bu taşlardaki bilinçli, felsefi ve sanatsal derinlik karşısında tamamen anlamsızlaşmaktadır.

Karahantepe Kanıtlıyor: İnanç Medeniyet Doğurur

Taş Tepeler keşfinin en heyecan verici halkalarından biri olan Karahantepe, tarihteki insanın zihin ve inanç dünyasının ne kadar kurumsallaşmış olduğunu daha da netleştirmektedir. Karahantepe Kazı Başkanı Prof. Dr. Necmi Karul, bu sarsıcı keşiflerin inanç tarihi üzerindeki etkisini şu şekilde aktarmaktadır:

"…Tapınak benzeri anıtsal yapılar, yerleşik düzene geçilmeden önce de insanların ortak bir inanç etrafında toplandığının kanıtıdır."

Kazılarda açığa çıkarılan yapılar, inanç ve ibadet ritüellerinin ne kadar ileri olduğunu belgelemektedir. Özellikle ana kayaya oyulmuş devasa bir insan başı heykeli, onun karşısına yerleştirilmiş sütunlar ve bu alanlara su akışını sağlayan kanallar, buranın sıradan bir barınak değil, varoluşu, yaratılışı ve insanın evrendeki yerini sembolize eden kutsal bir alan olduğunu göstermektedir. Karahantepe'deki yapılar inancın, mühendisliğin ve sanatın harmanlandığı muhteşem örneklerdir.

Bilinçli ve Kasıtlı Gömme Gizemi

Göbeklitepe ve Karahantepe'yi evrimci mantık açısından daha da içinden çıkılmaz hale getiren en sıra dışı detaylardan biri ise bu alanların terk edilme şeklidir. Bu muazzam tapınaklar, doğal afetler veya istilalar sonucu yıkılmamıştır. Aksine, işlevlerini tamamladıkları düşünüldüğünde, mimarları tarafından tonlarca toprak, çakıl ve taş taşınarak bilinçli ve kasıtlı bir şekilde gömülmüşlerdir.

Böylesine devasa anıtları inşa etmek için harcanan muazzam emeğin bir benzeri, onları kusursuz bir şekilde örtmek ve adeta bir zaman kapsülü gibi geleceğe saklamak için de harcanmıştır. Maddi ve dünyevi çıkarlarla, basit bir hayatta kalma dürtüsüyle açıklanması asla mümkün olmayan bu "kasıtlı gömme" eylemi, bu toplumların tamamen dini, sembolik ve inanç temelli amaçlarla hareket ettiğinin önemli bir kanıtıdır.

Sonuç: Dinlerin Evrimi Masalının Çöküşü ve Hak Din Gerçeği

Taş Tepeler, eski dönemlerde sözde **"ilkel"**, yani çok tanrılı ve kabilesel dini inançların olduğu ve dinlerin de zaman içinde evrim geçirdiği aldatmacasını yok eden önemli bir buluştur. Taş Tepeler'deki deliller, tarihin en eski dönemlerinde bile net bir manevi bilincin, inanç şuurunun var olduğunu bize göstermektedir.

19. yüzyılda Edward Burnett Tylor, Herbert Spencer gibi ateist antropologlar, somut verilere dayanmadan, dinin güya animizmden (doğaya ruh atfetme) başlayıp sırasıyla manizm (atalar kültü), politeizm (çok tanrıcılık) ve en son monoteizme (tek tanrıcılık) evrimleştiğini iddia etmişlerdi. Ancak tarihsel ve antropolojik veriler bu iddiayı net olarak yalanlamıştır. Tarihin ilk döneminden itibaren Allah'ın, peygamberleri vasıtasıyla insanlara gönderdiği hak din var olmuştur. Nitekim 20. yüzyılda Andrew Lang ve Wilhelm Schmidt gibi antropologlar da, dinlerin evrimleşmediğini, zaman içinde tahrifata uğradığını ve batıl inançların ortaya çıkabildiğini bilimsel araştırmalarla ortaya koymuştur.

Hemen her dönemde hak dinle birlikte, batıl ve sapkın inanışlar da var olmuştur Günümüzde de, Allah'ın tek Yaratıcımız olduğuna inanan, Rabbimiz'in gönderdiği hak dine uyan insanlar bulunduğu gibi, çeşitli hayvanlara, birtakım ruhlara, şeytana, hatta Güneş'e, Ay'a, yıldızlara tapma yanılgısına düşen topluluklar da vardır.

Yeryüzünün eski medeniyet merkezlerinden olan Mezopotamya gibi bölgelerde yapılan arkeolojik kazılar da bu gerçeği belgelemektedir.

Mezopotamya ve Sümer:

Oxford Üniversitesinden Stephen Langdon, en eski tabletlerin tek bir Tanrı inancından, çok sayıda sahte ilaha doğru hızlı bir bozulmayı gösterdiğini kanıtlamıştır. Benzer şekilde Henry Frankfort, Tell-Esmar kazılarında en eski Sümer-Akad inancında tek bir ilahın sıfatlarının zamanla bağımsız

tanrılara dönüştürüldüğünü rapor etmiştir. Friedrich Delitzsch ise Babil'de tek bir ilah kabul edilen Marduk'un sıfatlarının (Ninib, Nergal, Sin...) zamanla ayrı tanrılar sanılarak çok tanrıcılığın üretildiğini ortaya çıkarmıştır.

Antik Mısır ve Hindistan:

Antropolog M. de Rouge ve Sir Flinders Petrie'ye göre, Mısır dini en eski zamanlarında tek Tanrı inancına en yakındır, karmaşık bir çoktanrıcılık yoktur. Petrie, özellikle Antik Mısır dinsel metinleri ve kalıntıları üzerinde yaptığı derin araştırmalar sonucunda, tarihin en eski dönemlerine gidildikten sonra karşılaşılan tablonun karmaşık bir çoktanrıcılık (politeizm) değil, aksine tek bir yüce yaratıcı inancı olduğunu savunmuştur. Sonrasında yaşanan yozlaşmayla birlikte tek Tanrı inancı bozulmuş ve çoktanrılı dinler çıkmıştır.

Hint kültürü araştırmacısı ve din bilimci Max Müller ise, kutsal kabul edilen Veda metinlerinde tek Tanrı inancının çok tanrı inancından daha önce var olduğunu belgelemiştir.

Avrupa Tarihi:

Eski Yunan inançları üzerine araştırmalar yapan Axel W. Persson ve Antik Roma öncesi dönem İtalyasına ait Iguvine Tabletleri üzerinde incelemeler yapan Irene Rosenzweig de başlangıçtaki tek bir Tanrı'yı tanımlayan sıfatların zamanla mitolojik tanrısal kişiliklere dönüştüğünü saptamışlardır.

Taş Tepelerin Keşfi Darwinist Ezberleri Bir Kere Daha Bozdu

Yeryüzünün neresine gidersek gidelim, aralarında hiçbir coğrafi ve kültürel bağ bulunmayan medeniyetlerin inançlarında şaşırtıcı ortaklıklar görürüz. Örneğin ahiret, melek, cin kavramları dünyanın en uzak köşelerindeki kabilelerde bile mevcuttur; Sümer tabletlerinden Çin yazıtlarına kadar neredeyse her eski kültürde Nuh Tufanı anlatılır.

İslam, Yahudilik ve Hristiyanlık kaynaklarına göre tüm dinler tek tanrı inancından çıkmıştır, sonrasında ortaya çıkan çok tanrılı inançlar ise bu asıl inancın bozulmuş halleridir.

Kuran’da, insanların kendi elleriyle dini değiştirip tahrif etme eğilimleriyle (Bakara Suresi, 79) ve Rabbimiz'in tarihin her döneminde her topluma bir hidayet önderi ve uyarıcı elçi gönderdiğini bildiren ayetleriyle (Şuara Suresi, 208-209; Rad Suresi, 7) bu gerçek bildirilmektedir.

Hz. Adem'den beri var olan Hak Din, bugün de Kuran-ı Kerim ve son peygamber Hz. Muhammed ile insanlığın yegane kurtuluş rehberi olarak varlığını sürdürmektedir. Şanlıurfa’nın Taş Tepeleri bu hakikatin tarihin derinliklerinden günümüze uzanan en somut arkeolojik kanıtıdır.

---

https://www.harunyahya.info/makaleler/tas-tepeler-dinlerin-evrimi-masalini-tarihe-gomuyor